

Arbetskraftsattaché Risto Laakkonen
vid Tekniska Föreningens möte den 11.11.1975

Arbets effektiviteten i Finland och Sverige

Eftersom undertecknad är närmast lekman beträffande diskussions-
rubrik, kommer jag att behandla ämnet ur en annan utgångspunkt:
hur upplever den i Sverige arbetande finska arbetskraften
skilnader beträffande arbetstakt och arbetsmiljö. Arbetskrafts-
ministeriet har utfört två publicerade utredningar som ger oss
lite kunskap om sverigefinländarnas uppfattningar om arbets-
takten i Finland och Sverige. Magister Sirkka-Liisa Heikki-
nen utredning "Ruotsista Palanneet" 1974 och pol. kand. Jouko
Linds "Suomalaisten työntekijöiden asema ja työolosuhteet Ruot-
sissa" 1974 innehåller material om detta.

Sirkka-Liisa Heikkinen har analyserat återvandrarernas uppfatt-
ningar om skilnader mellan Finland och Sverige. Undersöknings-
urvalet bestod av personer som återvandrat till Finland under
åren 1968, 1969 och 1971. Sverigefinländarnas uppfattning om
arbetstakten belyses närmare i undersökningen under rubrik
"De viktigaste och näst viktigaste orsakerna till återvandring
enligt den svarade personens egen uppfattning". De största
svarsgrupperna är naturligtvis hemlängtan, släktingarna och
vännerna, språklig issulering (16,3, 16,0 och 6,9 %) 1,5 %
ansåg att de fick i Finland arbete som motsvarade deras utbild-
ning. 1,3 % ansåg att arbetstakten var för hög i Sverige.

Jouko Linds undersökning innehåller mera material. Undersök-
ningen har haft som mål att kartlägga sverigefinländarnas
uppfattningar om trivsel, arbetsmiljö, arbetsledning samt
arbetsintroduktion. 94 % av undersökta personer som arbetade
inom gummi- metall- och textilindustri hade fått arbetsintro-
duktion. 60 % av personerna hade inte fått utbildning om
yrket före anställning. Ca hälften ansåg att arbetstakten
ökar. Inom textilindustrin ansåg 70,7 % att arbetstakten ökar.